

דברים שבלב | לאן אתה רץ?

"אבנר יונה, היה חבר וחברותא בישיבת הר עציזון. יחדיו עלינו לרמת הגולן בערב יום הכיפורים ההוא, יחד היינו בימי הקרבות הראשונים. אבנר לא חזר. שעות ספורות לפני שעזבנו את הישיבה נתן לי אבנר תמונה אותה צילם מספר חודשים קודם. בתמונה אני רץ לאורך גדר המערכת בלבנון. על גב התמונה כתב הקדשה: יעקב, מדי פעם עצור – הסתכל בתמונה, ושאל את עצמך: 'לאן אני רץ בעצם?'" (הרב יעקב פישר)

לרוץ, לעשות, ללמוד, לעבוד, לבלות. כולם רצים. אבל לאן? להרוויח יותר. לחוות עוד חוויה. מרדף שלם אחר הישגים, אחר תוצאות. ובעצם, מרדף אחרי האושר המיוחל. והיכן אותו אושר נמצא? לאנשים רבים נדמה כאילו האושר נמצא בהישג הבא. לו רק יהיה לי את הדגם החדש של הפלאפון שיצא רק עכשיו אהיה מאושר. לו רק אתקבל להדרכה מבין כל חברי אהיה שמח. האדם יתאמץ ומשקיע על מנת להגיע לאותו הישג. והנה הוא קנה את הדגם החדש. הוא מסתובב כטווס מנופח בשמחה ליד חבריו, ומראה בפנים מלאות חשיבות את כל האפשרויות הבלתי נגמרות שיש בפלאפון לחבריו.

אך למרבה הצער, כעבור שבוע שבועיים, כבר הוא מתרגל. הפלאפון כבר לא מרגש אותו. כבר לכולם יש אותו. כבר יצא דגם חדש. והעצבות והשגרה חוזרים לביקור. הוא רעב שוב לתחושת האושר ומתחיל שוב המרדף אחר ההישג הבא. אדם יכול לעבור את כל חייו במרדף מתמיד אחר האושר, אבל האושר יתמוך לו שוב ושוב מבין הידיים. הוא בעולם לא יהיה מאושר באמת. אדם שכל סיפוקו ואושרו מגיע מבחוך, ממחמאות או מחברים, הוא מסכן. הוא תלוי בפרגונים של אחרים. 'רעב' תמיד לקבל איזו מילה טובה. האושר אינו נמצא רחוק. הוא לא נובע מהישגים חיצוניים. לא זוכים לו על ידי מעמד חברתי או כסף רב.

האושר נמצא אצלנו פנימה. הוא נובע מתוך חווית שלמות פנימית. כאשר הדרך שלי בחיים סלולה, כאשר אני מאמין במה שאני עושה ויש לחיים שלי תכלית ומשמעות.

ככל שהאדם יפנה את מבטו פנימה, אל תוך אישיותו, הוא יוכל להכיר את נפשו ואת כוחותיו ולהגיע לאושר אמתי. וכמו שכתב הרב קוק: "אני צריך למצוא את אושרי בקרבי פנימה, לא בהסכמת הבריות, ולא בשום קריירה איזו שתהיה. כל מה שאכיר יותר את עצמיותי ואתי לעצמי לעמוד על רגלי עצמי... יותר יאיר לי אור ה'".

"בשכר צניעות שהיתה בה ברחל - זכתה ויצא ממנה שאול" מהי אותה הצניעות המיוחדת של רחל אמנו? מספרים חז"ל שלאחר שיעקב הציע לרחל להינשא לו אמרה לו רחל שאביה לבן הוא רמאי, והוא לא ייתן לו ליעקב לשאת אותה לפני שאחותה הגדולה, לאה, תינשא. הציע יעקב לרחל לקבוע ביניהם סימנים כך שידע שאביה לא החליף אותה בלאה. כשהגיע ליל החתונה ראתה רחל שבאמת אביה הולך להחליף אותה בלאה. חששה רחל שלאה, שאינה יודעת את הסימנים שנקבעו, תתבייש מאוד מיעקב. הלכה ומסרה את הסימנים לאחותה וכך לאה לא התביישה מיעקב. על מעשה זה אומרים חז"ל שהיא קיבלה שכר מיוחד. יצא ממנה שאול המלך, מייסד מלכות ישראל.

ערך לימוד תורה א | הלכות

המצווה החשובה ביותר בתורה היא ללא ספק מצוות תלמוד תורה. חז"ל אמרו ששקולה מצוות תלמוד תורה כנגד כל שאר המצוות, וכן אמרו ששכרה של מצוות תלמוד תורה שקול כנגד שכרן של כל מצוות. למעמדה העליון של מצוות תלמוד תורה ישנן שתי סיבות עיקריות. ראשית, בלא לימוד אי אפשר לקיים את המצוות. שנית, מעלתה הרוחנית היא למעלה מכל שאר המצוות. ונבאר יותר:

דבר ברור הוא שלא ידיעה ברורה של כללי המצוות ופירטיהן אי אפשר לקיים את מצוות התורה, ועל כן ישנו הכרח שכל יהודי ידע את כל יסודות המצוות. זהו שאמרו חכמים: "גדול התלמוד שמביא לידי מעשה".

בנוסף לכך, לימוד התורה הוא המצווה הרוחנית ביותר, ועל כן מעלתה למעלה מכל שאר המצוות. האדם מורכב מגוף ונשמה. כל המצוות המעשיות שבתורה מתקיימות בגוף וקשורות לדברים שבעולם הזה, הגשמי. לעומת זאת מצוות תלמוד תורה נעשית במחשבה, ועל כן היא המצווה הרוחנית ביותר, ובאמצעותה באה הנשמה לידי ביטוי מלא.

(מתוך 'פניני הלכה', ליקוטים א')